

Politieke leugens.

Waarom de moderne
samenleving kritische burgers
nodig heeft.

Ter nagedachtenis van Griet.

Voor Liesbeth die me de vrijheid gunt om te zijn wie ik ben.

Bij het schrijven van dit boek heb ik zeer veel hulp gekregen van verschillende mensen die ik hier dan ook wens te bedanken. De volgorde speelt in deze geen rol. DANK U; Jeroen, Liesbeth, Tim, Walter, Reinhilde, Alain en de man van het coverontwerp Jochen!! Hoewel deze mensen het boek van vele fouten verlost hebben, blijven er een ongekend, maar zeer zeker groot aantal, schrijffouten over. Alleen ik ben hiervoor verantwoordelijk, doch niet op een opzettelijke manier. Omdat ik begin januari 2015 gestopt ben met nieuwe gegevens aan het boek toe te voegen is het deel over cannabis onvolledig. Ondertussen zijn er nog veel meer onderzoeken gepubliceerd en plaatsen waar vooral het medisch, maar ook recreatief, gebruik toegelaten zijn. Excuses voor de onvolledigheid, maar men kan simpelweg de veranderingen niet bijhouden. Begrijp wel dat de gemiddelde cannabisbeleid kenner dit euvel niet zal opmerken. De specialist wel!

Politieke leugens.

Waarom de moderne
samenleving kritische burgers
nodig heeft.

Patrick Dewals

"You can fool all the people some of the time, and some of the people all the time, but you cannot fool all the people all the time." - Abraham Lincoln

Schrijver: Patrick Dewals

Coverontwerp: Jochen Van Der Stichelen alias Jocquino

ISBN: 9789402133226

© Patrick Dewals

Politieke leugens. Waarom de moderne samenleving kritische burgers nodig heeft

<u>Inleiding</u>	8
Boek I Galileo Galilei, de ontmaskerde leugen	12
1. De affaire Galileo Galilei	12
2. Het geocentrisme onder druk	12
3. De Inquisitie deel 1	13
4. De <i>Dialogo</i>	14
5. De Inquisitie deel 2	15
6. Besluit	16
Boek II Democratie, een alledaagse leugen	18
1. Inleiding	18
2. De Atheense democratie	18
3. Het Westen na Athene	22
4. België anno 2015, een democratie?	26
5. De Europese Unie	29
6. De democratische rol van de media	34
7. Burgerschap	42
8. Klokkenluiders, voorbeeldburgers of landverraders?	46
8.1. Chelsea Manning	46
8.2. Julian Assange en wikileaks	47
8.3. Edward Snowden	48
9. De straat op als burgerdaad	49
10. Directe democratie	53
11. Besluit	54
Bibliografie	61
Boek III Arbeid Adelt, het leugenachtige leven	64
1. Inleiding	64
2. Levenskunst	68
3. Het onvoorwaardelijk basisinkomen	74
4. Arbeiden is veelal slavernij en slecht voor het milieu!	76
5. Besluit	89

Bibliografie	92
Boek IV Cannabis, de halfontmaskerde leugen	94
DEEL I Algemeen	94
1. Cannabis, een plant met een lange geschiedenis	95
2. Cannabis in de geneeskunde: eerste kennismaking	96
3. Cannabis in de geneeskunde: de wetenschappelijke literatuur	97
DEEL II Politiek cannabisbeleid in de VS en de wereldwijde gevolgen	100
1. Harry Anslinger en de Marihuana Tax Act	100
2. Dissidente stemmen	103
3. President Nixon en de War on Drugs (WoD)	105
4. De kosten van de WoD	106
4.1. Kosten van het DEA, de politie en het gevangeniswezen	106
4.2. Destabilisering van een land. De WoD in Mexico	108
4.3. Destabilisering van een land via het witwassen van drugsgeld	110
4.4. Gevolgen van een arrest voor de arrestant	111
4.5. Verborgene gevolgen van de WoD	112
5. Hoe tot een ander beleid komen?	113
6. The Global Commission on Drug Policy	114
7. Mogelijke alternatieven	116
7.1. Het Nederlandse coffeeshop-model	116
7.2. Colorado	117
7.3. Uruguay	120
7.4. Cannabis Social Clubs	121
DEEL III Medische marihuana	122
1. Medische marihuana vanaf 1970	122
2. Medisch cannabisbeleid in de VS: staat versus de federatie	125
3. Cannabinoïden en hun heilzame effecten	127
3.1. Cannabis bij kanker	127
3.1.1. Cannabisroken en longkanker	131
3.2. Epilepsie	132
3.3. Verslaving	135
3.4. Schizofrenie	139
3.5. Andere ziekten	141
4. Cannabis in het koninkrijk België	142

5. Besluit	144
Bibliografie	151
Boek V Op weg naar de waarheid ...	155
<u>Extra. Twee interviews en een artikel over medicinale cannabis.</u>	159
1. Dr. Lester Grinspoon, prof emeritus aan Harvard Medical School "Ik geloof niet dat cannabisverslaving bestaat"	159
2. Interview met Dr. van de Velde het hoofd van het Nederlandse Bureau voor Medicinale Cannabis.	167
3. Sofie Voncken (6) epilepsiepatiënte stelt het beter dan ooit door cannabisolie!	172
Over de auteur.	179

Politieke leugens. Waarom de moderne samenleving kritische burgers nodig heeft.

Inleiding.

Van Hendrik Conscience weten we dat hij zijn volk leerde lezen. Het ware fijn geweest indien de wijze man hen onderwezen had om kritisch te lezen. Het is bijna ondenkbaar welke leugens de *massamens*¹ toestaat in zijn leefwereld. Wellicht zonder de consequenties ervan te beseffen.

Dit boek wil met voorbeelden aantonen dat de bevolking al eeuwenlang aan de hand van leugens geregeerd wordt. Door deze werkwijze kan een kleine economische en politieke elite over de grote meerderheid heersen. Meer nog, ze bepalen hun leven van de wieg tot aan het graf. De hiërarchie tussen heersers en horigen zet zich hierbij transgenerationeel voort. Het is een pijnlijke erfenis die men alleen door strijd kan veranderen want de geschiedenis kent geen voorbeelden van moedwillige afstand van politieke of economische macht.

Met Galilei Galileo presenteren we een eerste veel betekenend voorbeeld. In dit zeventiende eeuwse voorbeeld zien we duidelijk hoe machtige instellingen, de katholieke kerk, bepaalde ware feiten moedwillig verdraaiden in de hoop tijdelijk verworven macht eeuwig te behouden. Zelfs wanneer de legitimiteit van deze macht op een leugen, of meerdere leugens, stoelt. Dat een zeer groot deel van de wereldbevolking vandaag weet dat de aarde niet het centrum van ons zonnestelsel is, maar dat de zon die eer toekomt, en dat de aarde om haar eigen as draait vergemakkelijkt onze taak om u te overtuigen van de echtheid van de klerikale leugen. Een leugen die de oudere Galileo uiteindelijk na herhaaldelijke kerkelijke processen in stenen ketenen omgezet zag. De *vader van de wetenschap* werd als een ordinaire crimineel verbannen en onder huisarrest geplaatst.

Met dit voorbeeld openen we het boek niet toevallig. We willen bij de lezer een ontvankelijke geest voor nieuwe informatie creëren. Onze betrachting is niet dat u de voorgestelde beweringen zomaar gelooft,

---

¹ Hij/zij die hun kennis vooral hebben van de massamedia.

maar het zou fijn zijn als u er over zou nadenken en zelf zou onderzoeken.

Democratie, ons tweede voorbeeld, is een eeuwenoude leugen. De klassiek Atheense democratie kende reeds bepaalde a-democratische eigenschappen. Indien democratie *macht aan het volk* betekent, sluiten we een samenleving die slavernij goedkeurt uit als democratie. Dat men vrouwen en vreemdelingen tevens van een politieke rol ontzag is nog meer bewijs van een niet-democratie. Toch kende Athene bepaalde bestuurorganen en -instrumenten die uiterst democratisch waren en die nooit in de geschiedenis hun gelijke kenden. Trouwens, slavernij bestond ten tijde van het klassieke Athene overal in het Middellandse bekken, democratie niet. De huidige representatieve democratie is nooit als macht aan het volk bedoeld. Vandaag evolueerde het representatieve model tot een politiek lachertje. Onze moderne samenleving verwacht verkiezingen met democratie. Deze burgerlijke laksheid buit de politieke- en economische elite met plezier uit. Hun macht- en winsthonger is onbevredigbaar en hun beleid haalt de broeksriem van het volk steeds verder aan.

De derde leugen in dit boek is het eeuwenoude, *Arbeid Adelt*. Vanaf de middeleeuwen zien we een enorme mentaliteitsverschuiving van de mensen hun visie over arbeid. Deze kwam tot stand na indoctrinatie en folterpraktijken en loopt vandaag de dag nog steeds verder. Onder het mom van het behoudsgezinde *There is no alternative (TINA)* verplicht men de mensen vandaag nog altijd om voor een (honger)loon de meest absurde jobs te doen. Zodoende verliezen de mensen kostbare tijd die ze liever met familie en geliefden doorbrengen, of aan een eigen levensproject zouden spenderen. De afhankelijkheid van een arbeidsgerelateerd inkomen zorgt er mede voor dat het leven voor veel mensen in de eerste plaats overleven betekent. Ze missen de kans om hun stempel op hun eigen unieke leven te drukken omdat hun leven vooral uit gehoorzamen bestaat. Met het onvoorwaardelijk basisinkomen (OBI) geven we TINA lik op stuk. Er zijn alternatieven genoeg, alleen dienen ze de economische en politieke elite niet.

Afsluiten toen we met cannabis. In de jaren dertig van de twintigste eeuw geraakte het kruid gedemoniseerd in de Verenigde Staten en nadien in de rest van de wereld. De reden hiervoor was van racistische, moralistische en economische aard. Men wou Mexicanen, zwarten, jazzmuzikanten, bohemiens en anderen discrediteren en buiten de wet stellen. Daarnaast zien we dat de demonisering van cannabis de opkomende chemische industrieën geen windeieren legde. Harry Anslinger en het Federal Bureau of Narcotics (FBN), de voorloper van het huidige DEA, voerden het anticannabis beleid in de VS. Hun twijfelachtige bevindingen nam men zonder verzet vanaf de jaren zestig van de vorige eeuw in internationale verdragen over. Cannabis is een belangrijk voorbeeld omdat er anno 2015 overal ter wereld veranderingen gebeuren met betrekking tot het politieke en medische beleid. Die veranderingen zijn het gevolg van wereldwijde alertheid en inzet van burgers en wetenschappers die de War on Drugs verachten en tevens de medische waarde van cannabis herontdekken. In tegenstelling tot het voorbeeld van Galilei kan men nog niet spreken van een wereldwijde onthulling: nog niet iedereen ontmaskerde de leugen. Integendeel, in grote delen van de wereld beschouwt men cannabis nog steeds als een zeer gevaarlijke drug zonder medische waarde. Door de ogen te sluiten voor wetenschappelijke gegevens offert de overheid haar zieke burgers op, op het altaar van de leugen. Een andere leugen, die stelt dat cannabis verslavend en gevaarlijk is en dat cannabisgebruik mensen transformeert in misdadigers en gekheid veroorzaakt, legitimeert het dure repressieve justitie- en politiebeleid ten aanzien van cannabis.

Om de lezer te overtuigen van de enorme moeite die het kost om nieuwe ideeën te introduceren vertellen we graag het volgende waargebeurde verhaal. In 1847 ontdekte Ignaz Semmelweis dat wanneer dokters bij een bevalling hun handen wisten de kans op kraamvrouwenkoorts en het aantal hiermee gerelateerde doden, aanzienlijk daalde. Geweldig nieuws denkt u? Niet helemaal. Het kostte de Hongaarse arts zeer veel moeite om zijn collega artsen te overtuigen. Ze stonden niet open voor vernieuwing en het gelijk van de andere. Semmelweis werd zodanig belachelijk gemaakt dat de arme man er gek van werd en uiteindelijk zelfmoord pleegde. Pas wanneer Pasteur ongeveer vijftien jaar later de *kiertheorie* bij ziekte ontdekte begreep men de juistheid van Semmelweis' theorie en

veranderde de hygiënische omkadering². Hoeveel vrouwen zouden er intussen overleden zijn?

---

² Pickett, K. en Wilkinson, R. (2009) *The Spirit Level. Why more equal societies almost always do better*, Londen, Penguin books, p.xi

BOEK I

Galileo Galilei, de ontmaskerde leugen

1. De affaire Galileo Galilei.

Galileo Galilei werd geboren als oudste zoon van Vincenzo Galilei, een lakenhandelaar en luitspeler, en Giulia Ammannati in 1564 te Pisa (Italië). Zelf kreeg hij drie buitenechtelijke kinderen. Zijn twee dochters, waarvan hij dacht dat ze nooit zouden kunnen trouwen vanwege hun buitenechtelijkheid, traden in in het klooster. Zijn zoon, die uiteindelijk wel erkend werd, werd net als zijn grootvader een verdienstelijk luitspeler. Galilei was een belangrijk figuur in de Renaissance. Hoewel hij op aandringen van zijn vader aanvankelijk geneeskunde studeerde lag zijn interesse bij de wiskunde, waar hij uiteindelijk in ging doceren. Zijn belangrijkste bijdragen vinden we terug in de wiskunde, astronomie en technologie. Belangrijk voor ons is dat Galileo de telescoop van eerdere uitvinders verbeterde en op een andere manier ging gebruiken. De telescoop bewees zijn nut aanvankelijk als militair instrument, door de telescoop zag je de vijand, of zijn schepen, veel eerder verschijnen dan hij wenste. Maar Galilei richtte de telescoop naar de hemel en maakte er een sterrenkijker van. Bovendien slaagde hij erin om de vergrotingssterkte van de sterrenkijker te vergroten. Hiermee veranderde de kennis over de planeten en de sterren aanzienlijk. En dit zou uiteindelijk voor problemen tussen Galilei, de Inquisitie en de katholieke kerk zorgen.

2. Het geocentrisme onder druk.

De wetenschappers hielden in de zestiende eeuw grotendeels vast aan de geocentrische gedachte die gebaseerd was op Ptolemeus en

Aristoteles. Hun vertrekpunt bestond er uit dat de aarde het bewegingloze centrum van het universum vormde en dat al de hemellichamen, ook de zon, er rond draaiden. De kerk was een groot verdediger van deze theorie. Maar met Copernicus' (1473-1543) uitgave van de *Revolutionibus Orbium* in 1543, waarin de geleerde stelt dat de aarde om haar as draait en het centrum van het universum uitmaakt, kreeg de geocentrische idee een waarheidsconcurrent. Tegelijkertijd kwam hiermee de visie van de kerk onder druk te staan.

In 1609 publiceert Galilei een klein boekje *The Starry Messenger* waarin hij zijn nieuwe telescopische observaties beschrijft. Hij maakt melding van bergen en dalen op de maan, hij observeert vier manen die rond Jupiter cirkelen en hij ziet de Melkweg niet langer als een mistige wolk maar als een opeenhoping van individuele sterren. Daarnaast weet hij de verschillende fasen van de planeet Venus te onderscheiden. Waarmee hij aantoont dat Venus rond de zon draait. Deze observaties bevestigen de idee van het heliocentrisme. Dat stelt dat de zon inert in het midden van het zonnestelsel staat en dat de zes toen gekende planeten, waaronder de aarde, rond de zon cirkelen. Deze observaties liggen niet in de lijn van de toenmalige algemeen geaccepteerde kennis. Niet alleen de geleerden van de vroeg-zeventiende eeuw hebben het moeilijk met deze verklaringen, het is vooral de kerk die zich tegen deze nieuwe inzichten verzet. Vrij vlug komen er meer en betere telescopen in circulatie waarmee de geleerden de beweringen van Galilei kunnen nagaan. Hierdoor vermindert hun verzet. Maar dat van de kerk zal zich verder ontwikkelen.

3. De Inquisitie deel 1.

In 1614, vierhonderd jaar geleden, maakte Galilei voor het eerst kennis met de kerkelijke rechtbank of de Inquisitie. Het was de Dominicaan Nicollo Lorini die de gemoederen aanwakkerde. Hij kwam in het bezit van een brief van Galilei aan zijn voormalig student Benedetto Castelli. In deze brief stelde Galilei, tegen het besluit van het Concillie van Trente in, dat men de woorden van *Het Heilige Schrift* niet letterlijk moest nemen en dat bij het bespreken van natuurfenomenen, zoals de planeten, de uitspraken van *Het Heilige Schrift* niet dezelfde waarde hebben dan bevindingen die op reële observaties steunden.

De aarde beefde in Rome toen de genoemde brief enkele maanden later, in 1615, aan Kardinaal Sfrondato, lid van de Inquisitie te Rome werd overhandigd. Op eigen initiatief vertrok Galilei naar Rome om zijn stelling te verdedigen. De heilige stoel stelde Kardinaal Bellarmini aan om het dispuut te berechten. Bellarmini had in theorie niets tegen het heliocentrisme dat Galilei verdedigde maar dan moest men het heliocentrisme strikt hypothetisch beschouwen. Met andere woorden het verkondigen dat het heliocentrisme een waarheid was, in plaats van een hypothese kon niet. Dit standpunt was voor Galilei lastig omdat hij zijn gemaakte observaties, wilde publiceren.

Deze patstelling duurde nog enige tijd tot in februari 1616 de Inquisitie besliste om een comité van elf nobele wijzen de Qualifiers, theologen, bijeen te roepen. De Qualifiers onderzochten de zaak en het verdict liet niet lang op zich wachten. Op 24 februari 1616 stelden ze: Galilei's verdediging van het heliocentrisme is ketters, filosofisch en theologisch ronduit absurd en tegelijk onverzoenbaar met het geloof. De kerk vond het belangrijker om de sociale orde, met de kerk aan het hoofd van de hiërarchie, te behouden dan open te staan voor alternatieve visies. Kardinaal Bellarmine kreeg van paus Paul V de opdracht om de uitkomst van de Qualifiers aan Galilei te overhandigen. Op hetzelfde moment kreeg Galilei van Bellarmine te horen dat hij de idee van het heliocentrisme niet langer publiekelijk mocht verdedigen, anders zou een zwaardere straf volgen. Galilei gaf toe en bezon in zijn lot.

Tot enkele jaren later een bewonderaar van Galilei tot paus gekozen wordt, Urbanus VIII. De gesprekken tussen Galileo en Urbanus VIII waren voordien altijd openhartig geweest. Voor Galilei betekende dit het signaal om zijn vroegere idee van het heliocentrisme weer op te nemen.

4. De Dialogo.

In 1632 presenteerde Galileo een boek over deze materie aan de kerkelijke censuur om het goed te laten keuren voor publicatie. De originele titel *Dialogo aangaande het eb en vloed van de zee* werd afgekeurd. Iedere verwijzing naar getijden, waarvan Galilei eerder had beweerd dat ze het om de as draaien van de aarde bewees, moest weg.

Uiteindelijk veranderde de naam van het boek in *Diaologo sopra i due massimi sistemi del mondo*³, dat in hetzelfde jaar uitkwam. Daarnaast moest Galileo het voorwoord en besluit van het boek aanpassen. In zijn *Dialogo* plaatste de wetenschapper de twee verschillende denkwijzen, geocentrisme en heliocentrisme, tegenover elkaar. Galilei schreef een eerder ironisch voorwoord dat uiteindelijk de goedkeuring kreeg van de censor. Het boek werd in 1632 gepubliceerd en werd onmiddellijk een bestseller. Dat Galilei besloten had zijn werk in het Italiaans uit te geven was hier natuurlijk niet vreemd aan. De toegankelijkheid voor het boek werd hiermee velen malen groter en bereikte veel lezers. Het heliocentrisme stond vanaf dan in menige kringen in de belangstelling.

In zijn dialoog brengt Galilei drie gesprekspartners, Sagredo, Salviati en Simplicio, bij elkaar. Salviati, afgeschilderd als een zeer intelligent man, verdedigt Galileis idee van het heliocentrisme. Sagredo een Venetiaanse nobele staat open voor nieuwe ideeën maar is eerder afwachtend en wil niet tot overhaaste conclusies komen. De laatste, Simplicio, verdedigt het Aristotlesiaanse geocentrisme en wordt door de andere twee personages continue belachelijk gemaakt. Simplicio voor schut zetten ging in Rome, bij de Paus, niet ongemerkt voorbij. Aangenomen wordt dat Galilei door de figuur van Simplicio bepaalde dingen te laten zeggen expliciet naar Urbanus VIII verwijst. Al vlug komen de gevolgen over de inhoud van het boek in Rome aanwaaien. In Florence, waar Galilei resideert, zou iedereen die kon lezen in de ban zijn van Galileis *Dialogo*. De paus kon de literaire uitlatingen van Galilei niet smaken. Verbolgen stelde de paus een commissie samen die de opdracht kreeg om te onderzoeken of Galilei zich aan zijn belofte uit 1616 had gehouden.

5. De Inquisitie deel 2.

In 1616 moest Galileo beloven dat hij het heliocentrisme nooit meer als een waarheid zou verdedigen anders zou een straf volgen. Toen hij de goedkeuring van de Inquisitie kreeg om zijn boek *Dialogo* uit te geven moest hij niet alleen noodgedwongen de titel van het boek veranderen omdat de titel te *heliocentrisch* klonk. Hij mocht het boek

---

³ In het Nederlands vertaald als *Dialoog over de twee voornaamste wereldsystemen*.

alleen uitgeven indien hij binnen de afgesproken restricties bleef. Beide wereldsystemen naast elkaar plaatsen kon wel maar insinueren dat het heliocentrisme het juiste wereldsysteem was kon volgens de eerdere afspraak niet.

En dit was nu net de conclusie van de commissie van de Inquisitie die zich over Galileis boek boog. Galilei had ontegensprekelijk het heliocentrisme verdedigd en als juister dan het geocentrisme omschreven, al was deze godslasterlijke inhoud met subtiële ironie overgoten. In de lijn van de vorige afspraken moest er nu een straf volgen. Als verdediger van het heliocentrisme was Galilei een ketter geworden en riskeerde hij de doodstraf. Maar omdat Galilei een groot wetenschapper en bekend figuur was en belangrijke beschermheren kende, zoals groothertog Ferdinando II, was dit niet zo evident. Uiteindelijk besloot de Inquisitie dat hij voor een kerkelijke rechtbank zijn overtuigingen af moest zweren. Hij mocht niets meer publiceren en zijn *Dialogo* kwam op de index van verboden boeken terecht. Daarbovenop werd Galilei verbannen naar een dorpje in de buurt van Florence waar hij uiteindelijk blind werd en als oude man in 1642 stierf.

Al bij al viel de straf nog mee. Zeker als we er rekening mee houden dat in de zeventiende eeuw vele kettters hun leven lieten vanwege hun ketterse ideeën.

6. Besluit.

Hoewel Galilei het heliocentrisme verdedigde was hij niet de eerste. Een hele tijd voor hem was Copernicus hier al mee begonnen. Maar die onderbouwde zijn idee niet met observaties.

Vanzelfsprekend waren de toenmalige wetenschappelijke instrumenten minder gesofisticeerd dan nu. Dit neemt niet weg dat het toen al mogelijk was om bewegingen aan de hemel vast te stellen. De kerk deed al het mogelijke om de nieuwe idee van het heliocentrisme af te houden. Zo waren er verschillende geleerden en kerkvaders die koppig weigerden om door een telescoop te kijken. Maar hoe koppig de kerk de insijpeling van nieuwe ideeën ook trachtte tegen te houden, het lukte hen niet. Op het einde van de zeventiende eeuw had de wetenschappelijke wereld grotendeels het geocentrisme voor het heliocentrisme ingeruild. De rol die de werken

van Galileo Galilei hierbij gespeeld hebben kunnen moeilijk overschat worden.

Met het voorbeeld van Galileo Galilei zagen we een voorbeeld van hoe een bepaald machtsinstituut, de kerk, zich tegen nieuwe ontdekkingen blijft verzetten ook wanneer het al lang duidelijk was dat de observaties van Galilei correct waren. In 1718 stond de kerk toe dat men het werk van Galileo Galilei uitgaf maar de *Dialogo* sloot men uit. In 1741 zou paus Benedictus XV dit wel toestaan maar toen, bijna een eeuw na Galileis dood, betrof het een door de kerk aangepaste versie van het werk. In 1758 ging de kerk een stap verder en haalde het de werken die het heliocentrisme verdedigden van haar boekenindex. Maar het zou nog tot 1835 duren eer het werk van Copernicus *De Revolutionibus* en de ongecensureerde versie van Galileis *Dialogo* eindelijk van de kerkelijke index verdween. Pius XII bracht in 1939 hulde aan Galilei. En in 1992 zou Johannes Paulus II zijn spijt betuigen over de zaak Galilei.

Tenslotte onthouden we dat vooraanstaande wetenschappers zoals Albert Einstein en Stephen Hawking, Galileo Galilei als een groot geleerde en wetenschapper erkennen.

BOEK II

Democratie, een alledaagse leugen.

1. Inleiding.

Democratie is een zeer triviaal woord geworden, een containerbegrip. Zoals vaak bij zulke woorden staan we niet echt meer stil bij de oorspronkelijke betekenis ervan. Via het Athene van 500 voor Christus verplaatsen we ons naar de middeleeuwse Europese dorpen. Verder bekijken we de pre-Italiaanse stadsrepublieken en de Franse- en Amerikaanse revolutie om uiteindelijk in het hedendaagse België en Europa uit te komen. Tijdens onze tocht zullen we nagaan of onze samenleving wel echt een democratie is zoals de media en de beroepspolitici van iedere politieke kleur ons graag willen doen geloven.

2. De Atheense democratie.

We kennen allemaal de betekenis van het woord democratie: *macht aan het volk*. Wat we dikwijls niet weten is wat het vaak gebruikte woord, democratie, destijds in Athene betekende en vooral welke politieke instrumenten er toen bestonden om een staat op een democratische wijze te besturen. Wanneer we de oorsprong van democratie willen achterhalen moeten we er rekening mee houden dat de Atheense democratie geen inerte bestuursvorm was. Daarmee bedoelen we dat er enerzijds van de mensen verwacht werd dat ze participeerden aan het besturen van hun samenleving of *polis*. Het was een dynamische bestuursvorm die actief burgerschap vereiste. Anderzijds veranderde de democratie doorheen de Atheense tijd tevens op inhoudelijk vlak. Instellingen of wetten waren niet absoluut. Een democratie evolueerde volgens de wil van het volk.